

je njete psches Krystusa hohrjes bjenena, pschetož wona neje dljeje hacž do Krystusa tracž dyrbjata (na kotrehož wona tejšch jeno pokazowasche.) Njete pak je Krystus nam, jako swojemu Ludu pschikasať, so nebychmy so wobrjesacž, ale chcjeć dali, a wjerili, jeli so chzemy Bože Džjeczi a sbožni bydž.

Ťon Herempel, kotryž my steho stareho Wobrjesanja wosimemy, je ton: Boh da nam widjeć, kak tornje won swoje Wjezy sapocznye, jeli so je po naschim Rosomi rošudžimy. Pschetož pola tych hordnych Pohanow je to ta najkupišcha a najtornišcha Wjez na Swjeczi byta, so je Boh, kotryž ta wjeczna Mudrosž je, tym Čłowekam tajku Pschikasnju dat, wošebje pak tym starym Ludžjom, (kotrež so jeno wufmeczž dyrbymy a wot teho radži nerečimy.) Pschetož Habraham bjesche te dom hježom džewecz a džewecz džekat Ljet stary, jako tajku Pschikasnju dosta. Wot teho tejšch Kempšindu te schpottarste sje Pschimena, kotrež czi Pohanjno tym Židam dawaju, a menuja jich Recutitos, Apellas, to je braschni, nepolni a wobrjesani a tak dalje, jeno so bychu jich stem schpottowali.

Alle tak so dyrbi hicž, kajž wascha Lubosž we sachodnem Szenju škofchata je. wschitko, schtož Boh pschikaze, nebudže so nikomu lubicž, ale kojždy budže so ktemu wufmeczž, a to sa to najwetsche Bšahynstwo džeržecz. A sažo, schtož won sakaze, a my kami sa so činimy, bes jeho Pschikasnje, to dyrbi so jemu

lubicž, tak chzemy je radži mjecz. Alle Boh je njecha činicz, a tak so ton Rosom spocznye postorcžicz a pohorschecz, kajž swjaty Pawol praji, 1. Kor. 1. Pschetož dokelž ton Swjet psches swoju Mudrosž, Boha we Božej Mudroszi neposna, lubesche so Bohu psches to torne Prjedowanje sbožnych činicz tych, kiž na to wjerja.

Schto je tornišcho, dyž ton Rosom rošudžicz dyrbi, a stem kamem najmenje psches jene pschindže; hacž so dyrbi we Božim Wotkasanju, stym Kljubom to Čžeko Krystuškowe, a stem Winom tu Krej Krystuškowu, k Wodawanju naschich Rječow jysz a picž? Schto budže Kapka Wina a Kusť Kljeba pomhacž? Tak pomysli ton Rosom a tejšch nemože hinať myšlicž. Alle Boh je tehodla nebudže hinať činicz. Nochže je ton Rosom wjericz aby hohrjesacž, da njech je wostaji. Tak tejšch je we swjatej Čheženizy, tam budže jene Džeczatko po Krystuškowej Pschikasnju do Wody ponurene, aby snej wobkrepene, so by wot Rječow wotmuce, a steho Kralestwa teho Čžerta do teho Kralestwa Božeho postajene byto. Kak so to hodži a runa, kak možesch ty to wjericz, dyž to Sstowo sazpišch, a chzesch je s Rosomom wumjericz a sapschječž? Pschetož to by derje kwjerenju byto, dy by ton Rječ jedn čornny aby čerweny Blak byť, ale dokelž ton Rječ we Wutrobi, we Mosach a Rosžach tš, da so sda, so budže ta Woda posdšje nuz pschindž a je wotmucz.